

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.II.10.140/2019/5.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke
. Tanczos Rita előadó bíró
é dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Nyitrai Károly ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Pethő Róbert ügyvéd

A per tárgya: illetmény-különbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 6.Kf.650.265/2018/7.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.M.3231/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Kf.650.265/2018/7. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 50.000 - 50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forintban, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket 372.570 (háromszázhetvenkétezer-ötszázhetven) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2000. szeptember 15-től állt közszolgálati jogviszonyban az alperessel vizsgáló munkakörben. Jogviszonya 2017. március 22-ig állt fenn. 2014. december 17-én az alperes pályázatot írt ki nemzeti szakértői munkakör betöltésére az Európai Bizottság ... Főigazgatóságának ... Igazgatóságán Brüsszelben. A pályázati felhívás szerint a kiküldetés 2015. február 1-jétől számított 1 év időtartamra szólt, s a sikeres pályázónak a közszolgálati illetményén felül 1.500 euró ellátmányt biztosítanak. A felperessel - eredményes pályázatára tekintettel - az alperes 2014. december

19-én megállapodást kötött, mely szerint a felperes 2015. március 1-jétől 2016. február 28-áig az Európai Bizottság ... Főigazgatóságánál nemzetközi szakértő munkakörben kerül foglalkoztatásra. A megállapodás tartalmazta, hogy a kiküldő szerv az illetmény megfizetésén felül havonta nettó 1.500 eurónak megfelelő díjazást biztosít a kiküldött számára kint tartózkodásának fedezése céljából. A megállapodás aláírását megelőzően a felek az ellátmánnyal kapcsolatban külön tárgyalást nem folytattak, az összeg a pályázati felhívásban szereplő mértékben került megjelölésre. Utóbb a kiutazást későbbi időpontra módosították, az ellátmány mértéke azonban nem módosult. A kiküldetés teljesítésére 2015. május 1-jétől 2016. április 30-áig került sor. A felperes ténylegesen havonta 1.500 euró ellátmányban részesült.

- [2] 2015. május 6-tól a felperes az alperes költségvetési iroda vezetőjével e-mailben egyeztetést folytatott az ellátmány megfizetésének időpontja körében. Ennek keretében egy 2015. szeptember 18-án történt telefonbeszélgetés során a költségvetési iroda munkatársa, ... utalt arra, hogy a kiküldetésre vonatkozó megállapodás a javadalmazás vonatkozásában nem megfelelő, arra ugyanis a tartós külszolgálatról és az ideiglenes külföldi kiküldetésről szóló 172/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) rendelkezéseit kellett volna alkalmazni, így a felperest az ebben foglalt szabályok alapján kellett volna besorolni. Az nem került konkretizálásra, hogy a besorolást miként lett volna célszerű elvégezni.
- [3] Ezen tájékoztatást követően a felperes e-mailben rögzítette, hogy egyetért ... álláspontjával és a megállapodás felülvizsgálatát sürgette. A személyzeti osztály munkatársa nem osztotta a felperes álláspontját, meglátása szerint a segédattasé diplomáciai besorolásának megfelelő szorzószámmal nem lehetett élni a felperes vonatkozásában. A felek közötti további egyeztetés során az alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperesre is alkalmazandó Korm. rendelet 1. számú mellékletében foglalt szorzószámokat a felperesi ellátmány megállapításakor nem kellett alkalmazni, így a megállapodás 1.500 euró összegű ellátmányra vonatkozó felülvizsgálatára nem került sor, a munkáltató a kiküldetés teljes időtartama alatt a megállapodásban foglaltaknak megfelelő összeget fizette meg.
- [4] A perbeli időszakban az alperes részéről a felperes volt az egyedüli nemzeti szakértőként kiküldött személy, így helyzetét nem lehetett összehasonlítani más személyekkel. Az Európai Bizottság ... Főigazgatóságánál a munkacsoportokban a felperes részvételével egyfelől nemzeti szakértők, másrésről a tagállamok által delegált diplomaták végeztek munkát. A felperessel azonos szinten attasé, illetve az attasénál magasabb diplomáciai ranggal rendelkező tagállami diplomaták dolgoztak.
- [5] A felperes 2017. október 5-én az alperessel szemben fizetési felszólítással élt, melyben 11.892 euró megfizetésére szólította

fel az alperest, melynek teljesítését az alperes megtagadta.

A felperes keresete az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében 11.892 euró és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perköltség viselése mellett. Álláspontja szerint a Korm. rendelet szabályait alkalmazni kellett rá, melynek értelmében annak 1. számú melléklete szerinti 2,4 szorzószámot kellett volna alkalmazni esetében. Az adott időszak ...ban az alapellátmány összege 1.353 euró/hó volt, ezért havi 3.247 euró ellátmány illetve volna meg a havi 1.500 eurós összeggel szemben, így a különbözet megfizetésére tartott igényt. Szerinte a Korm. rendelet 25. § (1) bekezdése szerint a kihelyező vezetőnek döntési joga a szorzószám megállapítása körében volt. Kiemelte, hogy az 1. számú mellékletben nem munkaköri megnevezések, hanem diplomáciai besorolások szerepelnek. Mivel a táblázat szerint a szakmunkás, gépkocsivezető, kisegítő besoroláshoz tartozik az 1-es szorzószám, így a jogalkotónak nem lehetett az a célja, hogy e személyi körrel azonosan kerüljön megállapításra a nemzeti szakértők ellátmánya, akik ténylegesen az attasékkal, illetve a náluk magasabb diplomáciai ranggal rendelkezőkkel dolgoztak egy szinten. Erre figyelemmel rá legalább a segédattaséra, illetve az attaséra vonatkozó szorzószámot kellett volna alkalmazni.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Nem vitatta, hogy a felperesre a 34/2012. (III. 9.) Korm. rendelet 17. § (2) bekezdése alapján alkalmazni kellett a Korm. rendelet 25. § (1) bekezdésében foglaltakat. E jogszabály azonban nem tartalmazta a nemzeti szakértői munkakör megjelölést, így e munkakör betöltőjére vonatkozóan sem tartalmazott szorzószámot. Ebből adódóan a felperes alaptalanul jutott arra a következtetésre, hogy esetében a 2,4-es szorzószámot kellett volna irányadónak tekinteni. A kihelyező vezető mérlegelési jogköre csak abban az esetben kaphatott volna szerepet, ha létezik a felperesre egy adott szorzószám. Az ellátmány összege ...-ban az adott időszakban havi 1.353 euró volt. A felperes ennél magasabb összeget kapott, így további illetmény őt nem illette meg.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.M.3231/2018/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest 186.000.- forint perköltség és 224.000.- forint eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy az Európai Unió intézményeiben nemzeti szakértőként foglalkoztatott köztisztviselőkről, kormánytisztviselőkről és a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjairól szóló 34/2012. (III.9.) Korm. rendelet 17. § (2) bekezdése csupán általánosan utal a Korm. rendeletre, de nem ad részletesebb eligazítást arra, hogy a nemzeti szakértőt a munkaköri kulcsszámok és szorzószámokat tartalmazó táblázatban foglalt munkakörök és diplomáciai besorolások valamelyikének meg kell feleltetni. Ilyen utalás hiányában az

alperesnek nem volt kötelezettsége arra, hogy a felperesnek valamilyen szorzószámot megállapítson és nem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy az alperes jogszabálysértő módon nem rendelkezett a szorzószám alkalmazásáról.

- [9] Önmagában az a tény, hogy a felperes a táblázatban rögzített diplomáciai rangokkal bíró személyekkel azonos munkafeladatokon, munkacsoportokban dolgozott, nem elegendő ahhoz, hogy ezen utóbbi személyekre vonatkozó szorzószámokat analógia alapján rá is alkalmazni lehessen. A munkafeladatok minősége, más foglalkoztatottakkal való azonossága, vagy valamely foglalkoztatott munkaszervezeti struktúrában való elhelyezkedése ugyanis nem jelent egyértelmű indikációt a díjazásra. Azt sem tekintette egyértelműnek, hogy melyik diplomáciai rangnak kellett volna a felperest megfeleltetni, hiszen nemzetközi szakértőként az attasé vagy annál magasabb diplomáciai rangú személyekkel dolgozott együtt.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Kf.650.265/2018/7. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a Korm. rendelet 1. számú mellékletében meghatározott kulcsszámhoz rendelt szorzószám alapján a felperes további ellátmányra jogosult.
- [11] Kifejtette, hogy a felperesre olyan Korm. rendelet előírását kellett alkalmazni, amely alapvetően nem a felperes által ellátott tevékenységére, munkakörre vonatkozott. Megállapította, hogy a 34/2012. (III. 9.) Korm. rendelet 2. § 2. pontja szerint a nemzeti szakértő egy közszolgálati tisztviselői gyűjtőfogalom, és nem munkakör. A felperes munkaköre vizsgáló volt, nemzeti szakértői minősége csupán arra utalt, hogy közszolgálati tisztviselőként, határozott időre uniós intézmény által került foglalkoztatásra. Erre tekintettel nem bírt relevanciával az a körülmény, hogy a Korm. rendelet 1. számú mellékletében nem került feltüntetésre a nemzeti szakértői munkakör.
- [12] A 24. § (1) bekezdése a feladatkörnek megfelelően írta elő a nemzetközi kódszámba való besorolási kötelezettséget, s így kifejezetten a „feladatkörnek megfelelő” besorolásról rendelkezett. Ennek megfelelően a felperesre egy olyan rendelet szabályait kellett alkalmazni, ami alapvetően nem az általa ellátott tevékenységre, munkakörre vonatkozott, így fel sem merülhetett, hogy konkrét megjelölés hiányában az ne lenne irányadó.
- [13] Az 1. számú melléklet 1. oszlopa a munkaköri kulcsszámokat határozta meg, melybe a felperest a 24. § (1) bekezdése értelmében feladatkörének megfelelően az alperesnek kellett volna sorolnia. A munkaköri kulcsszám és a diplomáciai és konzuli rangok sem munkaköröket jelöltek, így a felperes által ellátott feladatok, gyakorlat, tapasztalat és egyéb tényezők figyelembe vételével kellett volna a munkaköri kulcsszámba történő besorolást elvégeznie az alperesnek, e kötelezettségét azonban elmulasztotta. Kifejtette, hogy a perbeli esetben a Korm. rendelet 24. § (1) bekezdése kógens jelleggel írja elő a kihelyezett feladatkörének megfelelő munkaköri

kulcsszámba sorolást, ezért a munkáltatónak nem valamiféle analógia alkalmazásával, hanem a jogszabály eltérést nem engedő előírása alapján kellett volna eleget tenni.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [14] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt helyezze hatályon kívül és az elsőfokú ítéletet hagyja helyben, továbbá marasztalja a felperest a perköltségben. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 213. § (3) bekezdését, továbbá a Korm. rendelet 1. számú mellékletében foglaltakat. Érvelése szerint a kereset jogalapja körébe tartozik a Korm. rendelet 24. § (1) bekezdése szerint a felperesi munkakör kulcsszámba való besorolása, a felperes részére kifizetett járandóságok és az általa követelt összeg összevetése ugyanis csak ez alapján történhet meg. E körben az érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege tekintetében a vita nem volt elkülöníthető, így a másodfokú bíróságnak ítélettel kellett volna döntenie.
- [15] Álláspontja szerint a jogerős közbenső ítélet sérti a Korm. rendelet 1. számú mellékletét is, mivel a Korm. rendelet és annak melléklete nem tartalmaz a nemzeti szakértőkre konkrét besorolást. Arra nem ad eligazítást, hogy a peres felek megállapodásának megkötése időpontjában hatályos szövege szerint milyen szempontok alapján kell a nemzeti szakértőt megfeleltetni: a diplomáciai és egyéb konzuli rangok vagy az irodai beosztások szerint kell-e a besorolást végrehajtani. Jogszabály tiltó rendelkezése hiányában e miatt nem volt jogi akadálya annak, hogy a peres felek megállapodásban rögzítsék a járandóság összegét.
- [16] Érvelése szerint tévedett a másodfokú bíróság akkor is, amikor a 34/2012. (III.9) Korm. rendelet 2. § 2. pontjának értelmező rendelkezéseire hivatkozással nem ismerte el, hogy az alperes és a felperes között létrejöhetett nemzeti szakértői munkakörre megállapodás. Önmagában az a tény, hogy a jogalkotó egy adott jogszabály alkalmazásakörében valamely jogi kifejezésnek tartalmat tulajdonít, nem zárja ki azt, hogy ugyanezen jogi kifejezés más tartalommal munkakörként is használható legyen.
- [17] Az alperes tudta, hogy a felperest jogszerűen nem lehet besorolni, ezért kötöttek egymással megállapodást a díjazás összegében. Kifogásolta, hogy a törvényszék olyan magatartást várt el az alperestől, amelynek sem jogdogmatikai, sem joggyakorlati alapja nem volt. Nem jelölte meg azt a jogszabályt, amely alapján a felperest be kellett volna a Korm. rendelet alapján sorolni. A felperesnek nem volt olyan kérelme, hogy őt hová kéne besorolni, a munkáltató pedig nem sértett jogszabályt azzal, hogy hiányzó utaló rendelkezés hiányában nem rendelkezett szorzószám alkalmazásáról. Az alperes a jogszabályok hiányosságára más fogalmi rendszert használt, mint a jogszabályok, ez pedig nem volt tilalmazott

számára.

- [18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a másodfokú közbenső ítéletet hatályában tartsa fenn, a felfüggesztés tárgyában hozott határozatát változtassa meg és rendelje el a munkaügyi per folytatását és marasztalja az alperest a perköltségben. Vitatta, hogy a jogerős határozat sérti a Pp. 213. § (3) bekezdését, mivel a másodfokú bíróság nem a felperes besorolásáról rendelkezett, hanem azt állapította meg, hogy a Korm. rendelet 1. számú mellékletében meghatározott kulcsszámhoz rendelt szorzószám alapján a felperes további ellátmányra jogosult. Ennek megfelelően döntött a kereseti kérelem jogalapjáról, így megfelelt a hivatkozott Pp. rendelkezésnek.
- [19] Kifogásolta, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében több olyan tényállási elemre hivatkozott, amely a korábbi eljárásnak nem volt tárgya és amelyekre korábban nem hivatkozott. A hatályos szabályoknak megfelelően a felperest a Kttv. szerinti illetményén felül volt jogosult egyéb járandóságra. A felülvizsgálati kérelmében állította először az alperes azt is, hogy azért kötött az ellátmány tekintetében megállapodást a felperessel, mert a Korm. rendelet alapján nem tudta őt besorolni. Ilyen nyilatkozatot korábban nem tett, ezt a felperessel sem közölte és a megállapodás aláírását követően több mint 9 hónappal később maga az alperes képviselőjében eljáró személy vetette fel a besorolás elmaradásának problémáját. A munkáltató nem fizetett olyan juttatást a felperes részére, amelyet jogszabály ne írt volna elő, a szerződéskötési szabadság elve pedig a közszolgálati jogviszonyban igen korlátozott mértékben gyakorolható. Korábban az alperes azt is vitatta, hogy a Korm. rendelet hatálya alá tartozna, majd álláspontját megváltoztatva utóbb ezt elismerte, csupán arra hivatkozott, hogy az alapján megfelelő kulcsszámban a felperest nem lehetett besorolni.
- [20] A másodfokú bíróság okszerű következtetéssel jutott arra, hogy a nemzeti szakértő munkaköri megjelölés valójában a munkakör fogalmánál tágabb kategória, nemzeti szakértőként végzi minden foglalkoztatott a munkáját, akit a hivatkozott Korm. rendelet alapján tartós külföldi kiküldetésre küldenek. Alperes, mint nemzeti szakértő ellátmányának megállapításához a megfelelő kulcsszámba való besorolás nem lett volna lehetetlen, hanem ezt kötelezően meg kellett volna tenni a jogszabály előírása alapján. A Korm. rendelet 24. § (1) bekezdése szerint az 1. számú mellékletben meghatározott külképviseleti munkaköri kulcsszámba kellett volna sorolni a felperest is.
- [21] A 25. § (1) bekezdése rögzíti azt, hogy a havi ellátmány összegét az alapellátmány és a kihelyezettre meghatározott 1. számú melléklet szerinti szorzószám szorzata alapján kellett volna megállapítani. A jogalkotó egyértelműen a megfelelő munkaköri kulcsszámba való besorolásról és az ehhez tartozó szorzószám alkalmazásáról rendelkezett és nem megfelelő diplomáciai rangba sorolásról. Amennyiben a nemzeti szakértői megnevezés szerepelne a

Korm. rendelet 1. számú mellékletében, akkor is fennmaradna a munkáltató mérlegelési jogköre, mivel az egyes kulcsszámokhoz sávosan kapcsolódnak a szorzószámok alsó és felső értéket meghatározva. A nemzeti szakértő a szakdiplomátákhoz hasonlóan a nemzeti közigazgatásból kiküldetésben lévő magas szakértelemmel rendelkező személy járandóságára és ellátmányára az utaló szabály a szakdiplomákra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel teremti meg a kapcsolatot. A felperest be kellett volna sorolni a Korm. rendelet alapján és nem a középfokú végzettséget vagy még azt sem igénylő munkaköri szorzókat, hanem a szakdiplomátákhoz tartozó munkaköri kulcsokat kellett volna esetében alkalmazni. Ezt támasztja alá a Korm. rendelet 24. § (1) bekezdése is, amely a feladatkörének megfelelő besorolást írta elő. A szorzószám megállapítása a munkáltatói jogkör gyakorlójának volt a kötelezettsége, hiszen a 25. § (1) bekezdése a kihelyezettre meghatározott szorzószámokról szól.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelme részben megalapozott.
- [23] A felperest az általa elnyert pályázat alapján 2015. május 1-jétől 2016. április 30-ig nemzeti szakértőként kívánták foglalkoztatni. Az Európai Unió intézményeiben nemzeti szakértőként foglalkoztatott köztisztviselőkről, kormánytisztviselőkről és a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjairól szóló 34/2012. (III.9.) Korm. rendelet 12. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a napidíjra nem jogosult nemzeti szakértők járandóságára a rendelet 8-16. §-ai helyett a tartós külszolgálatra és az ideiglenes külföldi kiküldetésre szóló kormányrendelet szerinti ellátmány szabályait kell alkalmazni.
- [24] A Korm. rendelet a magyar diplomáciai és konzuli képviseletekre, nemzetközi szervezetek mellett működő állandó képviseletekre, valamint más állami képviseletekre és az oda kihelyezett kormánytisztviselőkre és kormányzati ügykezelőkre tartalmaz rendelkezéseket. E jogszabály 23. §-a alapján a kihelyezettet illetményén felül költségei megtérítésére szolgáló ellátmány és egyéb juttatás illeti meg. E rendelet 25. § (1) bekezdése alapján a havi ellátmány összegét az adott állomáshelyre érvényes alapellátmány és a kihelyezettre az 1. számú mellékletben meghatározott szorzószám szorzata alapján kell megállapítani.
- [25] Az 1. számú melléklet különböző kulcsszámokat, diplomáciai és konzuli rangokat és az ehhez tartozó szorzószám alsó és felső mértékét állapítja meg. Az érintett időszakban nemzeti szakértőként tevékenykedő felperesre így a kormányrendelet rendelkezésénél fogva szintén e szerint kellett eljárni és ellátmányát ezen eljárási rend alapján kellett meghatározni.
- [26] Helytállónan utalt az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a közszolgálati jogviszony alanyai szigorú alá és fölérendeltségben állnak, közszolgálati jogviszonyuk alakíthatósága terét a munkáltató lehetősége meglehetősen korlátozott, a

jogviszony tartalmát elsődlegesen jogszabályi rendelkezések állapítják meg. A kógens szabályoktól általában csak kifejezett jogszabályi felhatalmazás alapján lehet eltérni. A Korm. rendelet 25. § (1) bekezdése nem lehetőségként rendelkezik a havi ellátmány összegének megállapításáról, hanem kötelező rendelkezést tartalmaz arra, amikor megállapítja, hogy a havi ellátmány összegét az adott állomáshelyre érvényes alapellátmány és a kihelyezettre meghatározott 1. számú melléklet szerinti szorzószám adja. A kihelyezett - az adott esetben nemzeti szakértő felperes - ellátmányát a rögzített eljárási rend szerint kellett volna megállapítania az alperesnek. A kihelyezéskor meg kellett volna határoznia a munkáltatónak a felperesre vonatkozó, a Korm. rendelet 1. számú melléklete szerinti szorzószámot, mérlegelési lehetőség csupán az alsó és felső határ közötti mérték megállapítása körében illetve volna meg. Ennek megfelelően indokolatlanul állította az alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy tiltó rendelkezés hiányában nem volt jogi akadálya annak, hogy a felek a Korm. rendeletben foglaltaktól eltérően állapodjanak meg az ellátmány összegében.

- [27] Helytállónan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy nem volt jogi relevanciája annak a körülménynek, hogy „nemzeti szakértő” munkakör nem szerepel a Korm. rendelet 1. számú mellékletében, mivel maga a melléklet sem csupán munkaköröket, hanem ellátandó feladatok, illetve diplomáciai és konzuli rangokat tartalmaz. Ugyancsak helyesen utalt arra, hogy a Korm. rendelet 24. § (1) bekezdése szerint a feladatkörnek megfelelően kell elvégeznie a munkáltatónak a kiküldött munkaköri kódszámba való besorolását.
- [28] Ennek megfelelően helytállónan utalt az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy a felperes munkaköre nemzeti szakértő, vagy vizsgáló volt-e, figyelemmel arra, hogy a besorolásnál az ellátott feladatkör értékelése alapján kellett eljárni. A munkáltatónak ennek megfelelően azt kellett volna mérlegelnie, hogy a felperes milyen jellegű szaktudást, ismeretet, tapasztalatot igénylő feladatot fog ellátni kiküldetése idején és az a diplomáciai és konzuli rangok körében milyen jellegű tevékenységgel hasonlítható össze. A munkáltatónak tájékoztatnia kellett volna a felperest arról, hogy az adott országban a kiküldetés idején milyen mértékű a külön jogszabályban megállapított alapellátmány, esetében a Korm. rendelet 1. számú melléklete alapján milyen mértékű szorzószámot alkalmaz és ez alapján milyen összegben került megállapításra esetében az ellátmány összege.
- [29] Nem maradhat értékelés nélkül az a körülmény sem, hogy maga az alperes is észlelte, hogy helytelenül, a Korm. rendelet rendelkezésétől eltérően került megállapításra a felperes számára az ellátmány összege és ennek módosítása érdekében a felek között hosszas egyeztetés volt folyamatban. Ennek alapján jogszerűen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy az alperes a felperes ellátmánya megállapításakor jogszabályt sértett.

- [30] A Pp. 213. § (3) bekezdése szerint, ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennysisége) tekintetében a vita elkülöníthető a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet). Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennysiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.
- [31] A perbeli esetben helytállóan kifogásolta az alperes felülvizsgálati kérelmében azt, hogy e jogszabályi feltételeknek a másodfokú bíróság határozata nem felelt meg. Az érvényesített jog fennállása és a felperest ez alapján megillető követelés összege tekintetében a vita nem volt elkülöníthető. Amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a Korm. rendelet 1. számú mellékletét alkalmazva kellett volna a felperes ellátmányát megállapítani, úgy döntenie kellett volna arról, hogy a felperest a Korm. rendelet 24. § (1) bekezdését alkalmazva miként kellett volna besorolni és milyen szorzószám alapján kellett volna illetményét megállapítani. Ennek ismeretében lehetett volna döntenie arról, hogy a felperes milyen mértékű ellátmány-különbözetre tarthat igényt.
- [32] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárás során a törvényszéknek állást kell foglalnia abban, hogy a felperest a szakismerete és az általa ellátott feladatok alapján a Korm. rendelet 1. számú melléklete melyik munkaköri kódszámába lehet besorolni és ez alapján az ellátmány megállapítása során milyen szorzószámot kell esetében figyelembe venni. Ez alapján az adott időszakban hatályos alapellátmány összeg és a szorzószám alapján kell megállapítani a felperes számára folyósítandó és a részére megfizetett összeg közötti különbözetet.

Záró rész

- [33] A Kúria a felülvizsgálati eljárás költségét és az illetéket a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. december 4.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tanczos Rita s.k.
előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró